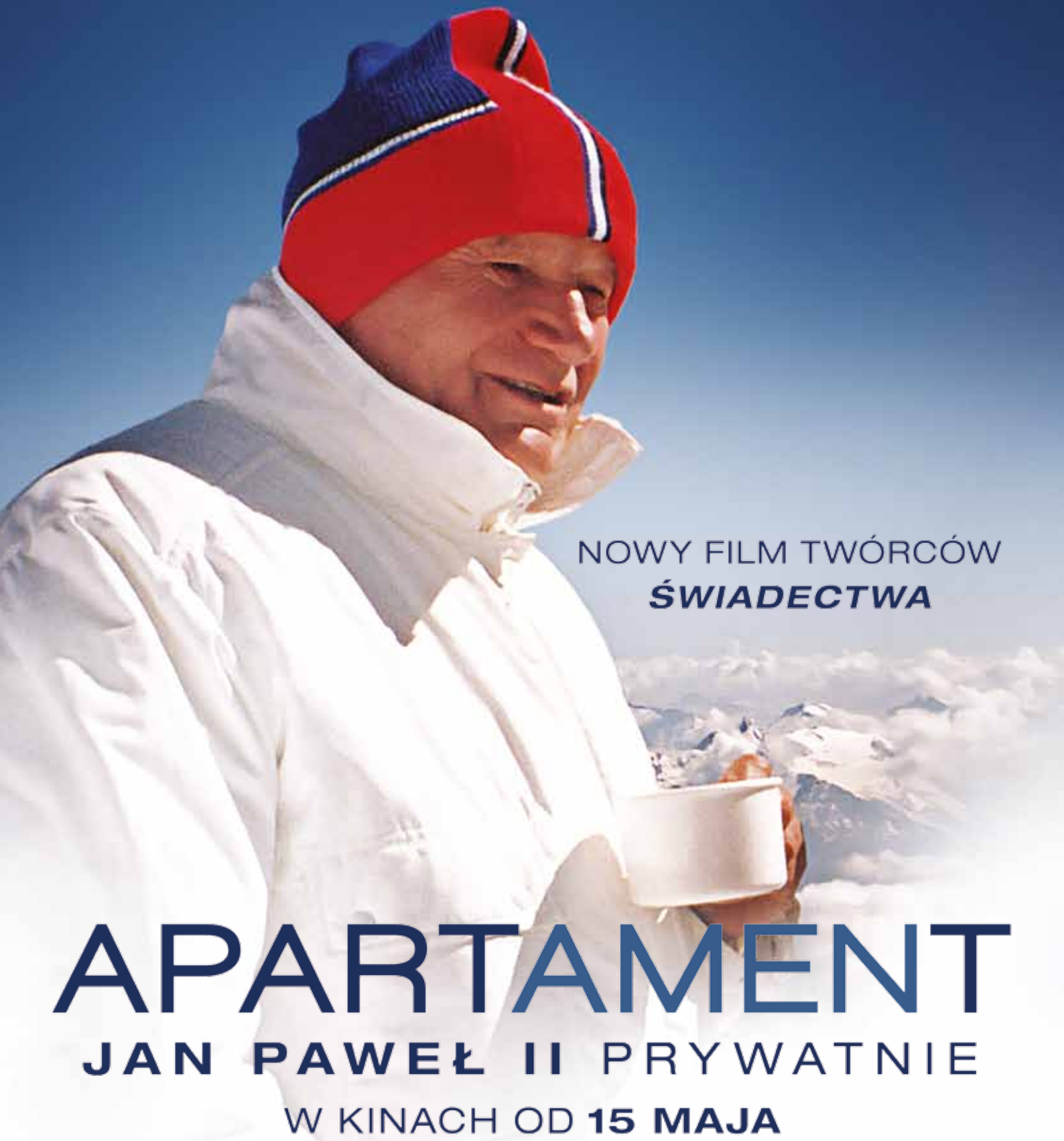

NIEZNANE TAŚMY FILMOWE
Z PRYWATNEGO ARCHIWUM OJCA ŚWIĘTEGO

NOWY FILM TWÓRCÓW
ŚWIADECTWA

APARTAMENT

JAN PAWEŁ II PRYWATNIE

W KINACH OD 15 MAJA

PRODUKCYJA

TVP

Centrum
Jana Pawła II

mbc

PARTNERZY

4 DTS

KIN ROZDZIELNY
JANA PAWEŁA II

PARTNER EDUKACYJNY

MINISTERSTWO
KULTURY

DYSTRYBUCJA KINO ŚWIAT

MATERIAŁY EDUKACYJNE

Spis treści

List kard. Stanisława Dziwisza Metropolity Krakowskiego	3
O filmie	4
Materiały, których dotąd nie widział świat	5
Fragmenty książki „Niezapomniany” Włodzimierza Rędziocha	7
Centrum Jana Pawła II	9
Scenariusz katechezy przygotowującej do obejrzenia filmu „Apartament”	15

WYSTĘPUJĄ:

ks. Kardynał Stanisław Dziwisz
Arturo Mari
Egildo Biocca
Gabriella Zambon
Loris Chevrere
Piotr Kraśko – narrator

TWÓRCY:

Reżyseria – Maciej Czajkowski/Przemysław Häuser
Scenariusz – Przemysław Häuser/Marek Zając/Przemysław Reichel/Maciej Czajkowski
Piotr Kraśko na podstawie archiwalnych zdjęć zrealizowanych przez kamerdynera
Ojca Świętego Angelo Gugela
Zdjęcia – Przemysław Reichel
Muzyka – Radzimir Dębski
Dźwięk – Zbigniew Waraksa (AV Media)
Montaż – Michał Basiński
Kierownictwo produkcji – Maria Häuser/Mateusz Skrzypiec/Krzysztof
Produkcja – Centrum Jana Pawła II „Nie lękajcie się”/TBA Group/TVP
Producent – Przemysław Häuser/ks. prałat Jan Kabziński/Tomasz Sandak
Partner produkcji filmu – Muzeum Dom Rodzinny Ojca Świętego Jana Pawła II w Wadowicach/Archiwum Kurii
Metropolitalnej w Krakowie
Partner edukacyjny – Narodowe Centrum Kultury
Partner promocyjny – Neversleeps

FOTO: Arturo Mari, Anna Grunwald

DYSTRYBUCJA

KINO ŚWIAT

Stanisław Kardynał Dziwisz
Arcebiszup Metropolita Krakowski

Kraków, 22 kwietnia 2015 r.

Słowo Metropolity Krakowskiego do filmu i albumu *Apartament*

Kontakt z przyrodą, wyprawy w góry i na jeziora, długie wędrówki piesze po szlakach, modlitwa przy góskim krzyżu i odpoczynek w schronisku były częścią życia Karola Wojtyły od najmłodszych lat, poprzez czas posługi w Krakowie, aż po długie lata pontyfikatu. Były polskie Beskidy i Tatry, Bieszczady i Sudety, a potem Apeniny i Alpy- Lorenzago di Cadore, Les Combes, Gran Sasso i Terminillo.

Piękno przyrody było dla Ojca Świętego znakiem obecności Boga- Stwórcy, którego podziwiał w najpiękniejszej katedrze świata, jaką jest natura: dzika, surowa w górach, pełna ciepła i przytulności w dolinach. Wędrował w milczeniu wsłuchując się w głos Boga i zanurzając się w ciszy. Towarzyszyli Mu zwykle najbliżsi współpracownicy i przyjaciele jeszcze z krakowskich czasów.

Dzisiaj przyszedł czas ujawnienia materiałów, realizowanych przez najbliższych współpracowników Ojca Świętego, którzy byli z Nim w apartamencie prywatnym i towarzyszyli Mu w czasie Jego wypadów w góry. Pokazują one prostotę i piękno świętości Jana Pawła II, Jego nadzwyczajność w zwyczajności. Ufam, że ta osobista opowieść o Janie Pawle II pomoże jeszcze raz odkryć prostotę i duchowe piękno człowieka, który całkowicie zaufał Bogu i powierzył Mu swój los prowadząc Kościół po wzburzonych falach XX wieku.

Stanisław kard. Dziwisz
Stanisław kard. Dziwisz
Metropolita Krakowski

O FILMIE

Nowy film producentów wielkiego przeboju polskich kin – „Świadek”, w którym zobaczymy niezwykle, nigdy wcześniej niepublikowane materiały, pokazujące prywatne oblicze Jana Pawła II.

„Apartament” daje widzom niepowtarzalną szansę poznania Papieża Polaka takim, jakim znał go tylko kilku najbliższych przyjaciół i współpracowników. W filmie wykorzystano niezwykle, niepublikowane do tej pory materiały wideo, stanowiące zapis prywatnych wyjazdów, rozmów i spotkań Jana Pawła II. Usłyszymy – między innymi – wspomnienia kardynała Stanisława Dziwisza, wieloletniego sekretarza i przyjaciela Ojca Świętego, który towarzyszył mu przez prawie 40 lat – począwszy od czasów krakowskich, aż do ostatnich dni w Watykanie, Arturo Mari – osobistego fotografa Jana Pawła II, a także ochroniarza Egildo Biocca oraz innych ludzi, którzy mieli okazję poznać Ojca Świętego w mniej oficjalnych okolicznościach, podczas Jego prywatnych wędrówek i urlopów. Narratorem filmu jest dziennikarz TVP Piotr Kraśko. Muzykę skomponował Radzymir Dębski.

„Apartament” w kinach od 15 maja.

Żadnego innego człowieka w całej historii świata nie zobaczyło z bliska więcej ludzi. Miliardy widziały go w telewizji, miliony w czasie pielgrzymek, setki tysięcy na placu świętego Piotra. Wszyscy znali takiego Papieża, ale czy na pewno wiedzieli o nim wszystko? Przez 27 lat swojego pontyfikatu nieustannie zmieniał świat, ale on sam nigdy się nie zmienił. Do tej pory niemal nikt nie znał tych taśm, zdjęć, które powstawały wtedy, gdy mógł być sobą, albo, co bardzo wyjątkowe, gdy mógł być sam. Takiego Jana Pawła II znało tylko paru najbliższych przyjaciół.

Piotr Kraśko, narrator filmu „Apartament”

MATERIAŁY, KTÓRYCH DOTĄD NIE WIDZIAŁ ŚWIAT

13 kilogramów fotografii. Niektóre w jeszcze nierozpieczętowanych kopertach. I ponad 20 godzin amatorskich nagrań video. Materiały odsłaniające to, czego świadkami było jedynie kilka osób z wąskiego kręgu najbliższych współpracowników i przyjaciół św. Jana Pawła II.

Jedno ważne zastrzeżenie: w tym filmie nie chodzi o podglądactwo. To nie jest jakiś reality-show. O co więc chodzi? Moja ulubiona scena wydaje się niepozorna. Papież idzie górskim szlakiem. Mocnym krokiem, opierając się na grubym kiju. Mija przypadkowo spotkanych turystów – zszokowanych faktem, że nagle zobaczyli Jana Pawła II. A on? Ściąga z głowy kaszkiet, kłania się i pozdrawia ich, a potem znowu idzie przed siebie. Jakby nie był głową Kościoła liczącego ponad miliard wiernych.

I o to właśnie chodzi. Zobaczyć jego świętość, pokorę, serdeczność – w normalności, w codzienności. Patrząc w tym filmie na Papieża, przypominałem też sobie o kilku ważnych sprawach, bez których życie traci smak. O przyjaźni. O radości i poczuciu humoru. O odpoczynku. O wyciszeniu i modlitwie. O więzi, która łączy nas z przyrodą. O tym, że do szczęścia wcale nie potrzeba wiele.

Marek Zając

Dziennikarz i współautor scenariusza

Dotychczas nikt inny nie widział Papieża tak absolutnie prywatnego; w chwilach dla Niego być może najbardziej intymnych, bo podczas jego górskich wycieczek po Alpach i Dolomitach.

Wszystkie te materiały twórcy filmu „Apartament” otrzymali od kard. Stanisława Dziwisza. Zdjęcia wykonał papieski fotograf Arturo Mari; video własną kamerą kręcił papieski kamerdyner Angelo Gugel. Spędzając w montażowni dni i noce na oglądaniu nagrania za nagraniem – nie było wątpliwości, że dostaliśmy bezcenny skarb.

Premierze filmu towarzyszy specjalna wystawa prywatnych fotografii Jana Pawła II, którą będzie można zobaczyć w dniach 12-31 maja br. w Galerii Kordegarda przy Krakowskim Przedmieściu w Warszawie.

Jan Paweł II – przy nim moje życie zmieniło się całkowicie. Już na samym początku nakreślił charakter swojego pontyfikatu, gdy po raz pierwszy wyszedł na balkon i powiedział: „Nie lękajcie się, otwórzcie drzwi Chrystusowi”. Jan Paweł II – człowiek, który zmienił oblicze świata.

Poświęciłem Ojcu Świętemu całe moje życie, moją pracę, ale o wiele więcej zawdzięczam jemu, ogrom wiary i pobożności.

Żył w pokorze, którą znał tylko Bóg. Ludzie myślą, że papież jest panem całego świata. Owszem, Jan Paweł II miał wszystko, ale nie posiadał niczego. Miał jedynie kaplicę i naszego Pana.

Wzruszające było to, że papież pamiętał w swej modlitwie o wszystkich. Jakby miał przed sobą mapę świata. Nie modlił się jedynie za Polskę, ale za cały świat. Kiedy trzeba, potrafił być radosny. Uwielbiał też żarty.

Często pytają mnie, czy brakuje mi go. Nie, nie brakuje. Z doświadczenia wiem, że jest zawsze za moimi plecami. Nie brakuje mi go zwłaszcza wieczorami, gdy w samotności, z dala od zajęć, przez 5 minut z nim rozmawiam. Jest ciągle obecny, jest zawsze przy mnie.

Arturo Mari – osobisty fotograf św. Jana Pawła II

Całe życie zawodowe spędził w Watykanie i poświęcił papieżowi. Osobisty fotograf sześciu papieży. Przez 27 lat pontyfikatu codziennie towarzyszył Janowi Pawłowi II (pielgrzymki po całym świecie, czasami też chwile odpoczynku). Traktowany przez papieża jak syn, był świadkiem i jednocześnie powiernikiem wielu jego tajemnic.

”

Fragmenty książki „Niezapomniani” Włodzimierza Rędziocha

Z PAPIEŻEM NA WYCIECZCE. WSPOMINA EGILDO BIOCCA.

Od kiedy zacząłeś organizować prywatne wycieczki Jana Pawła II?

Organizacja prywatnych wycieczek Jana Pawła II była powierzona centralnemu biuru Straży Państwa Watykańskiego. Jego komendant, Camillo Cibin, po trzech pierwszych wycieczkach, zdał sobie sprawę, że w tym celu należy utworzyć małą, 4,5-osobową grupę zaufanych i dyskretnych żandarmów, z których każdy miał konkretne zadanie. Ja zostałem powołany do tej grupy, gdyż kochałem góry i bardzo dobrze znałem Abruzję, gdzie się urodziłem.

Dodajmy, że właśnie góry Abruzji znajdują się najbliżej Rzymu i dlatego najłatwiej jest tam dojechać zarówno z Watykanu, jak i Castel Gandolfo. Wracając jednak do papieskich wycieczek, czy mógłbyś powiedzieć, jak były one organizowane?

Gdy trzeba było zorganizować wycieczkę, komendant Cibin zlecał mi dokonanie wizji lokalnej w danej okolicy, głównie w górach, ale nie tylko. Jechałem więc w teren i przygotowywałem dokładny raport, w którym wyrażałem opinię, czy dana okolica mogłaby być celem papieskiej wycieczki.

Czy chodziło o okolice, w których nie było turystów?

Wybieraliśmy takie okolice, aby Papież mógł spędzić spokojnie kilka godzin na łonie natury, bez niepotrzebnego zamieszania wynikającego ze spotkań z turystami i miejscową ludnością. Dlatego komendant Cibin był bardzo wymagający – po otrzymaniu moich raportów jeździł ze mną w teren, by sprawdzić osobiście, czy dane miejsce spełnia wszystkie wymogi celu papieskiej wycieczki. Następnie komendant przedstawiał propozycje papieskiemu sekretarzowi, ks. prał. Dziwiszowi. Chociaż prawdę mówiąc „don Stanislao” prawie zawsze zostawiał nam wybór miejsca, czasami sugerując, by powrócić w okolice, które szczególnie spodobały się Papieżowi.

Czy Jan Paweł II jeździł na prywatne wycieczki tylko w czasie wakacji spędzanych w Castel Gandolfo, czy również w innych okresach?

Papież jeździł na wycieczki zawsze, zarówno w czasie wakacji spędzanych w Castel Gandolfo, jak i w ciągu roku. Z reguły te papieskie wypady miały miejsce we wtorki, gdy Ojciec Święty nie miał oficjalnych audiencji, ale jeździliśmy też w inne dni w zależności od okoliczności.

Jakimi samochodami jeździliście na prywatne wycieczki?

Aby Papież mógł spędzić spokojnie kilka chwil poza Watykanem, musieliśmy robić wszystko, aby nie został rozpoznany. Dlatego używaliśmy naszych własnych samochodów na włoskich numerach. Również włoska policja z inspektoratu przy Watykanie, która nas eskortowała jeździła samochodami na zwykłych numerach, a policjanci chodzili po cywilnemu. W naszym orszaku były trzy samochody, które poruszały się po Rzymie tak jak wszyscy inni automobiliści, stojąc w korkach i zatrzymując się na światłach.

Ile godzin trwały papieskie wycieczki?

Z reguły wyjeżdżaliśmy z Watykanu między godz. 9.30 a 10.00. Czas przejazdu do celu wycieczki był różny w zależności od odległości i od ruchu – od godziny i kwadransa do dwóch godzin. Po dotarciu na miejsce Papież zaczynał natychmiast swoją przechadzkę, którą przerywał w południe, aby odmówić Angelus (czyli to również, gdy jeździł na nartach). Około godz. 14.00 żandarmi serwowali Ojcu Świętemu i towarzyszącym mu osobom obiad, który przygotowywali na miejscu. Po czym Papież mógł trochę odpocząć na składanej leżance w specjalnie rozbijanym namiocie lub na leżaku.

Często przed powrotem do Watykanu rozpalaliśmy ognisko i śpiewaliśmy piosenki strzelców alpejskich, które tak bardzo podobały się Ojcu Świętemu.

Ile było tych prywatnych wycieczek Jana Pawła II?

Chyba ze 150.

JAN PAWEŁ II W OCZACH SWEGO AFRYKAŃSKIEGO SEKRETARZA.

**Wspomnienia arcybiskupa Emery Kabongo,
drugiego sekretarza Jana Pawła II w latach
1982-1988, obecnie kanonika Bazyliki św. Piotra**

W ten sposób Ksiądz Arcybiskup przeprowadził się do apartamentów papieskich, gdzie znalazł samych Polaków: zarówno sekretarza, jak i siostry. Jak się poczuł w tym polskim środowisku?

Zdawałem sobie sprawę, że osoby, które wybrały mnie do pracy w apartamencie Papieża, nawet bez moich szczególnych zasług, mają dobre serce, a więc ufałem im i – muszę to szczerze wyznać – czułem się szczęśliwy pośród nich. Zacząłem się trochę uczyć języka, polskiego, służącego mi do koncelebrwania Mszy świętej (gdy na Mszy były grupy polskie, koncelebrovano po polsku). Wykonywałem prace biurowe. Pracy było sporo, ale w środowisku naprawdę rodzinnym.

W jakim języku rozmawialiście z Ojcem Świętym?

Zwykle po włosku, ale od czasu do czasu zwracał się do mnie po francusku.

Ekscelencja jako sekretarz spędzał cały dzień u boku Jana Pawła II. Jak wyglądał zwykły dzień Papieża?

Jan Paweł II wstawał wcześniej, aby się modlić. Msza święta w jego kaplicy prywatnej zaczynała się o godz. 7.00, ale my spotykaliśmy go już tam klęczącego na modlitwie. Po Mszy następowało dziękczynienie. Potem Papież w swojej bibliotece pozdrowiał gości uczestniczących w Eucharystii: niektórzy z nich byli również zapraszani na śniadanie. Przy stole spożywaliśmy posiłki, ale także trwała rozmowa, ponieważ dla Papieża była to pierwsza okazja w ciągu dnia, by wysłuchać osoby, od których

chciał się czegoś dowiedzieć. Około godz. 9.00 Ojciec Święty szedł do swego prywatnego gabinetu, ale wcześniej wstępował na krótko do kaplicy. Za każdym razem, przechodząc w pobliżu kaplicy, zaglądał do niej na chwilę modlitwy. W gabinecie znajdującym się w pokoju, z którego okna odmawiał modlitwę Anioł Pański, pozostawał do ok. godz. 10.30-10.45, ponieważ audyencje zaczynały się o 11.00. Papież schodził na drugie piętro Pałacu Apostolskiego, do oficjalnego apartamentu, gdzie spotykał prefekta Domu Papieskiego, który informował go o przewidzianych spotkaniach. Obiad był o godz. 13.00 w jadalni na trzecim piętrze. My, sekretarze, mieliśmy towarzyszyć gościom i umieścić ich przy stole. Dla Ojca Świętego była to następna okazja, by spotkać zaproszonych gości i porozmawiać z nimi.

Co robił Papież po południu?

Odpoczywał do 15.00. O tej godzinie jeden z sekretarzy przynosił mu dossier przygotowane przez Kurie. Praktycznie w porze obiadowej któryś z woźnych dzwonił do drzwi i przynosił nam z Sekretariatu Stanu opaskę teczkę ze wszystkimi dokumentami dla Ojca Świętego. Po południu studiował on tę dokumentację.

W niektóre dni po południu odbywały się tak zwane „audyencje według grafiku”, to znaczy spotkania z najbliższymi współpracownikami Kurii Rzymskiej: z Sekretarzem Stanu (poniedziałek), z substytutem, z sekretarzem ds. relacji z państwami, z prefektem Kongregacji Nauki Wiary, prefektem Kongregacji dla Kościołów Wschodnich. Inni szefowie dykasterii, gdy chcieli rozmawiać z Papieżem, telefonowali do Prefektury Domu Papieskiego, aby ustalić datę spotkania.

Papież pracował aż do kolacji, ale wcześniej udawał się znów do kaplicy, aby się pomodlić. Jego praca zawsze przeplatana była modlitwą. Kolację miał z nami – dwoma sekretarzami. Jeśli nie było gości, włączaliśmy również telewizor.

Papież oglądał telewizję?

Rzadko. Nie miał telewizora w swoim pokoju, więc oglądał telewizję okazjnie w jadalni.

Czy tutaj kończył się dzień Papieża?

W żadnym wypadku! O godz. 21.00 wręczaliśmy mu pracę wieczorną, ponieważ z Sekretariatu Stanu docierała nowateczka z materiałem przeznaczonym dla Ojca Świętego. Po godzinie zostawialiśmy go, a on pozostawał w gabinecie. Ale wiemy, że Papież często powracał w porze nocnej do kaplicy, aby się pomodlić.

Centrum Jana Pawła II *„Nie lękajcie się!”*

Historia powstania

Centrum Jana Pawła II *„Nie lękajcie się!”* zostało powołane przez ks. kard. Stanisława Dziwisza 2 stycznia 2006 roku jako odpowiedź Kościoła krakowskiego na słowa Ojca Świętego wypowiedziane w dniu inauguracji pontyfikatu – 22 października 1978 roku:

„Nie lękajcie się! Otwórzcie, otwórzcie na oścież drzwi Chrystusowi! Jego zbawczej władzy, otwórzcie granice państw, systemów ekonomicznych i politycznych, szerokich dziedzin kultury, cywilizacji rozwoju. Nie lękajcie się! (...)”

Centrum kontynuuje prace rozpoczęte przez Instytut Jana Pawła II, powołany w 1995 roku przez ks. kard. Franciszka Macharskiego w celu pogłębienia znajomości Osoby i dzieła ks. kard. Karola Wojtyły, profesora etyki i pasterza Archidiecezji Krakowskiej.

Od tamtej pory razem budowana jest niezwykła przestrzeń, sprzyjająca spotkaniu z Janem Pawłem II i z jego dziedzictwem. Stąd promieniuje swoją świętością i zachęca wszystkich, aby otwierali przed Chrystusem serca, kierowali się Jego przykazaniem miłości i świadczyli o Jego Ewangelii.

Centrum Jana Pawła II realizuje swoje zadania m. in. poprzez:

- ❑ krzewienie kultury chrześcijańskiej związanej z działalnością Świętego Jana Pawła II
- ❑ tworzenie środowisk badających i upowszechniających nauczanie i świadectwo Ojca Świętego
- ❑ prowadzenie działalności naukowej i badawczo-rozwojowej, organizowanie kursów, wykładów, szkoleń oraz akcji popularyzatorskich i promocyjnych
- ❑ odnowę i pogłębienie życia duchowego w wymiarze indywidualnym i wspólnotowym m.in. poprzez modlitwę, dni skupienia, rekolekcje oraz spotkania formacyjne

- ❑ dzieło ewangelizacji podejmowanej zgodnie z programem papieskiej posługi świadectwem życia i nauczaniem
- ❑ promocję wolontariatu oraz właściwe przygotowanie do służby wolontaryjnej
- ❑ działalność edukacyjną i społeczną ukierunkowaną na osoby starsze
- ❑ działania w obszarze turystyki religijno-pielgrzymkowej

Historia budowy

Centrum Jana Pawła II „Nie lękajcie się!” powstaje na obszarze pozostałości osadów poprodukcyjnych dawnych Zakładów Sodowych „Solvay”. To miejsce symboliczne i mocno związane z osobą Papieża, który w trudnych latach okupacji pracował tam jako robotnik. Otoczenie Centrum stanowi krajobraz odradzającej się na „Białych Morzach” przyrody. Park łączy przestrzennie

i widokowo papieskie Centrum z Sanktuarium Bożego Miłosierdzia.

18 maja 2007 roku miało miejsce uroczyste poświęcenie placu pod budowę Centrum oraz krzyża wykonanego z elementów konstrukcyjnych ołtarza, które pozostały po ostatniej podróży apostolskiej Ojca Świętego Jana Pawła II do Ojczyzny (16-19 sierpnia 2002).

Budowa Centrum „*Nie lękajcie się!*” została rozpoczęta **wiosną 2008 roku**, w przededniu obchodów 30. rocznicy wyboru Kardynała Karola Wojtyły na Stolicę Piotrową.

Głównym inicjatorem i pomysłodawcą tego przedsięwzięcia jest Metropolita Krakowski JE. Ks. Kard. Stanisław Dziwisz.

Inwestycja obejmuje realizację zespołu budynków papieskiego Centrum zaprojektowanych przez krakowskiego architekta inżyniera Andrzeja Mikulskiego. Kamień węgielny pod przyszłe Centrum pobłogosławił Papież Benedykt XVI podczas spotkania z młodzieżą na Błoniach 27 maja 2006 roku. Uroczystość jego wmurowania w ścianę Kościoła odbyła się **23 października 2010 roku**.

11 czerwca 2011 roku, po beatyfikacji Papieża Polaka, na mocy dekretu ks. kard. Stanisława Dziwisza erygowano Sanktuarium bł. Jana Pawła II w Krakowie. W tym

dniu miało miejsce uroczyste wprowadzenie relikwii Ojca Świętego do Sanktuarium, do którego trafiły także: papieski krzyż pastoralny oraz płyta z watykańskiego grobu Jana Pawła II.

Do tej pory w ramach papieskiego Centrum powstały: Sanktuarium św. Jana Pawła II, Centrum Wolontariatu, Instytut Jana Pawła II – siedziba Instytutu Dialogu Międzykulturowego im. Jana Pawła II, wieża z tarasem widokowym i dzwonnica oraz wykonany w stanie surowym budynek Muzeum.

Kolejne etapy obejmą budowę: Domu Pielgrzyma, Domu Rekolekcyjnego, Centrum Konferencyjnego, Centrum Rehabilitacyjnego oraz hotelu.

SANKTUARIUM ŚW. JANA PAWŁA II

Sanktuarium Świętego Jana Pawła II to pierwsza w Krakowie świątynia poświęcona Papieżowi Polakowi, zbudowana dla uczczenia Jego osoby i pontyfikatu.

W 2009 roku Ojciec Święty Benedykt XVI zatwierdził dekret o uznaniu heroiczności cnót Jana Pawła II. Decyzja o beatyfikacji – **1 maja 2011 roku** – została ogłoszona w Rzymie w styczniu tego roku w obecności pielgrzymów z Polski i z całego świata. Liturgiczne wspomnienie Jana Pawła II wyznaczono na dzień **22 października**. W Sanktuarium na „Białych Morzach” obchodzony jest w tym dniu odpust ku czci Papieża Polaka.

11 czerwca 2011 roku, po beatyfikacji Papieża Polaka, na mocy dekretu ks. kard. Stanisława Dziwisza zostało erygowane Sanktuarium bł. Jana Pawła II w Krakowie. W tym dniu miało miejsce uroczyste wprowadzenie relikwii Ojca Świętego.

Pierwszym Kustoszem został ustanowiony Prezes Centrum Jana Pawła II „Nie lękajcie się!”, Wikariusz Biskupi Ksiądz Prałat Jan Kabziński.

23 czerwca 2013 roku ks. kard. Stanisław Dziwisz, w obecności Episkopatu Polski, dokonał obrzędu poświęcenia Kościoła Górnego.

W dniu 27 kwietnia 2014 roku Jan Paweł II został wliczony w poczet świętych. Czynione są starania, aby Sanktuarium Jego imienia na „Białych Morzach” zostało podniesione do rangi bazyliki.

Górna część świątyni, która jest centralnym miejscem Sanktuarium, powstała na planie ośmioboku. Zastosowane przy budowie kościoła rozwiązania zbliżają go do stylu architektury bizantyńskich kościołów Rawenny. W wykończeniach wnętrza dominuje kamień oraz beton architektoniczny. W ołtarzu głównym i na bocznych ścianach znajduje się dekoracja mozaikowa – dzieło o. Marko Ivana Rupnika SJ – uznanego w świecie artysty słoweńskiego pochodzenia, twórcy mozaik m.in. w krypcie nowego kościoła w San Giovanni Rotondo we Włoszech. Do świątyni prowadzą odlane z brązu drzwi przedstawiające postać Jana Pawła II, któremu towarzyszą święci i błogosławieni wyniesieni przez Papieża Polaka do chwały ołtarzy. Wśród nich są m.in. św. Siostra Faustyna, św. Brat Albert Chmielowski, św. Joanna Beretta Mola, bł. ks. Jerzy Popiełuszko czy Sługa Boży Jerzy Ciesielski.

W Kościele Dolnym, w szklanej szkatule wewnątrz marmurowego ołtarza pośrodku Kościoła Relikwii, został złożony relikwiarz z krwią Ojca Świętego. Na posadzce z tureckiego i hiszpańskiego marmuru umieszczono herby Jana Pawła II, Benedykta XVI i ks. kard. Stanisława Dziwisza. Ściany zdobią obrazy przedstawiające papieskie wizyty w sanktuariach maryjnych na całym świecie. Sklepienie z belek ułożonych w formie ośmioramiennej gwiazdy nawiązuje do postaci Matki Bożej – Stella Maris.

W Kościele Dolnym znajdują się kaplice, spośród których największą jest Kaplica Kapłańska, zapro-

jektowana na wzór krypty św. Leonarda na Wawelu. Została w niej umieszczona płyta z grobu Jana Pawła II pochodząca z Grot Watykańskich Bazyliki św. Piotra w Rzymie, na której znajduje się relikwiarz w formie otwartego ewangeliarza. W tym miejscu eksponowany jest papieski krzyż pastoralny, ornat i mitra.

Kaplice otaczające Kościół Relikwii związane są z kultem maryjnym Jana Pawła II: Kaplica MB Piekarskiej, Kaplica MB Śnieżnej, Kaplica MB Ludźmierskiej oraz Kaplica MB z Loreto.

Wyjątkowy charakter ma kaplica św. Kingi ufundowana przez Kopalnię Soli w Wieliczce. W jej centralnej części znajduje się wykonana z soli figura świętej, zaś ściany zdobią solne płaskorzeźby przedstawiające sceny z Ewangelii. Powstała także kaplica Najświętszego Serca Pana Jezusa, Świętej Królowej Jadwigi oraz kaplica św. Jakuba.

W otoczeniu Kościoła Relikwii usytuowana jest Kaplica Pojednania – miejsce spowiedzi świętej oraz

krypty grobowe, w których w kamiennych sarkofagach spoczywają zmarli Kardynałowie, przyjaciele św. Jana Pawła II: kard. Andrzej Maria Deskur († 2011) oraz kard. Stanisław Nagy († 2013).

Na zewnątrz, ściany kaplic zdobią obrazy przedstawiające papieskie wizyty w Fatimie, Lourdes, Marizell, Altötting oraz w Częstochowie i w Kalwarii Zebrzydowskiej. Jako szczególne miejsce kultu i uzyskiwania Bożych łask za wstawiennictwem Jana Pawła II Sanktuarium cieszy się przywilejem uzyskania odpustu zupełnego w dniu liturgicznego wspomnienia Jana Pawła II, 22 października, i raz w roku podczas pielgrzymki do tego miejsca, zgodnie z kościelnymi wymogami pod zwykłymi warunkami.

„Gdy patrzymy na Centrum to widzimy wielki obiekt zbudowany jako żywa świątynia, gdzie każdy gromadzi się, aby pogłębiać naukę Jana Pawła II”.

*Abp Celestino Migliore, nuncjusz apostolski w Polsce
Kraków, 23 czerwca 2013*

SCENARIUSZ KATECHEZY PRZYGOTOWUJĄCEJ DO OBEJRZENIA FILMU „APARTAMENT”

Opracowała: Emilia Siedlecka

Temat: „Święty też potrzebował odpoczynku”

Cele główne:

- ❑ pogłębienie wiedzy o Świętym Janie Pawle II
- ❑ odkrycie miejsc i osób bliskich sercu Jana Pawła II
- ❑ ukazanie potrzeby wypoczynku dla zdrowego trybu życia
- ❑ zaciekawienie treścią filmu „Apartament”

Formy pracy:

Zbiorowa, grupowa, indywidualna

Metody pracy:

Rozmowa kierowana, praca z obrazem, praca z mapą, wyszukiwanie informacji źródłowych, elementy wykładu.

Środki dydaktyczne:

Zdjęcia z życia Świętego Jana Pawła II, zwiastun filmu, mapa Europy, biografie i albumy św. Jana Pawła II dostępne w bibliotece szkolnej lub zasobach katechety, strony internetowe na temat Świętego Jana Pawła II.

Przebieg lekcji:

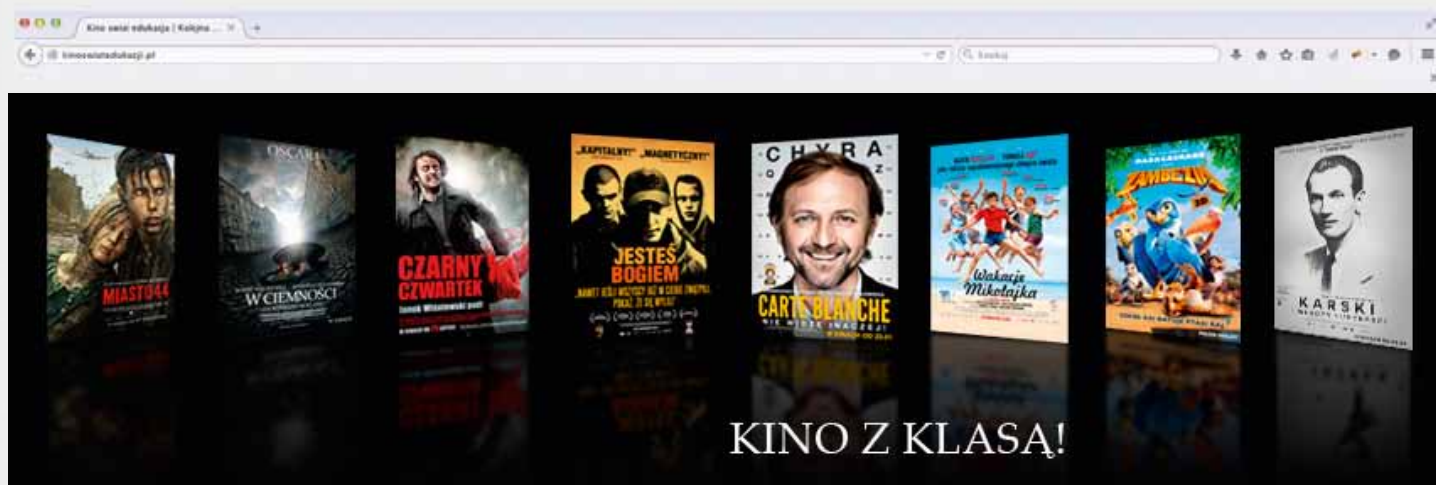
1. Modlitwa do Świętego Jana Pawła II
2. Rozmowa kierowana na temat form i sposobów wypoczynku, relaksu, sportu, swoich pasji i zainteresowań.
3. Uzasadnienie odpoczynku potwierdzone Słowem Bożym. Uczniowie urocząście wysłuchują fragmen-

tu Pisma Świętego Rdz. 2,1-3. Czyta katecheta lub wybrany uczeń.

4. Praca w grupach lub parach. Uczniowie szukają odpowiedzi na pytania: Jak, gdzie i z kim wypoczywał Święty Jan Paweł II? Jakie sporty uprawiał? Z kim spędzał chwile relaksu? Kto był dla niego „rodziną”? Korzystają z materiałów dostępnych w bibliotece szkolnej, zasobach katechety, stron www lub własnych wiadomości znanych z biografii i filmów o Świętym Janie Pawle II.
5. Podsumowanie pracy w grupach lub parach. Wybrani uczniowie dzielą się wynikami swoich prac, korzystają z mapy.
6. Katecheta podsumowuje wyniki prac uczniów i zadaje kolejne pytania.
 - ❑ Czy mamy pełny obraz życia Świętego Jana Pawła II? Czy wiemy z kim spędzał swoje wolne chwile? Czy wiemy, jak wyglądały miejsca, gdzie odpoczywał? Czy są jeszcze materiały, które do chwili obecnej nie zostały opublikowane?
 - ❑ Kim byli ks. Kardynał Dziwisz, Arturo Mari, Angelo Gugel, Eglido Biocca? Jakie góry Papież ukochał najbardziej?
7. Katecheta zapowiada film „Apartament”, który odpowie na te i inne pytania. Pokazuje zwiastun filmu (do obejrzenia: www.kinoswiadukacji.pl), zaciekawia uczniów do poszukania odpowiedzi na pytania, na które jeszcze nie znamy odpowiedzi i zachęca do obejrzenia filmu.
8. Zakończenie katechezy. Modlitwa spontaniczna o dobry wypoczynek i zdrowy tryb życia. Uczniowie układają wezwania do modlitwy łącząc swoje pasje i formy wypoczynku z wypoczynkiem Świętego Jana Pawła II.

ZAPRASZAMY NA STRONĘ:
www.kinoswiatedukacji.pl

KINO ŚWIAT
E D U K A C J I

Katalog tytułów

Kontakt

*JESTEŚ NAUCZYCIELEM? ZAJMUJESZ SIĘ EDUKACJĄ?
SZUKASZ INSPIRACJI, MATERIAŁÓW, POMOCY DYDAKTYCZNYCH?*

*ZGADZASZ SIĘ Z NAMI, ŻE KINO MOŻE INSPIROWAĆ DO CIEKAWYCH ZAJĘĆ,
DYSKUSJI, PRZEMYŚLEŃ?*

CHCESZ ZORGANIZOWAĆ SWOIM PODOPIECZNYM POKAZ CIEKAWEGO FILMU?

*SKORZYSTAJ Z BOGATEJ I NA BIEŻĄCO UZUPEŁNIANEJ OFERTY
KINOŚWIATEDUKACJI.PL!*

Kontakt:

Irena Kruglicz-Kamińska, Kino Świat Sp. z o.o., ul. Belwederska 20\22, 00-762 Warszawa

tel.: 22 840 68 01 04, 728 302 018, e-mail: irena@kinoswiat.pl

www.kinoswiatedukacji.pl